

43. OSORSKE GLAZBENE VEČERI

Osor je odzvanjao hrvatskom glazbom

Osorske glazbene večeri (OGV) održane od 15. srpnja do 18. kolovoza imale su šesnaest koncerata, koje je programski osmislio umjetnički ravnatelj toga ljetnog nacionalnog festivala Branko Mihanović. Osnovne smjernice utemeljitelja OGV-a TV-redatelja Danijela Marušića (1931–2009) iz 1976. zadržane su pa su u osorskoj akustički primjerenoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije kao i na trgu pred crkvom tog povijesno važnog gradića na prevlaci otoka Cresa i Lošinja na svim koncertima bila zastupljena djela hrvatskih skladatelja, predstavljene praižvedbe skladbi iz radionica domaćih autora te da su u većem broju bila izvedena ostvarenja ovogodišnjih skladatelja-obljetačara, i to akademika Frane Paraća u povodu njegova sedamdesetog, Berislava Šipuća u povodu šezdesetog i Davora Bobića u povodu pedesetog rođendana.

Izbor solista i komornih ansambala u cjelini zaslužuje pohvale kao i briga da se na njihovim programima nađu vrijedne skladbe iz svih glazbenih razdoblja, čime je također nastavljena tradicija kombiniranja ponajboljih djela iz baštine velikana europske klasične glazbe s hrvatskim stvaralaštvom, a odaziv publike, mještana te domaćih i stranih gostiju koji ljetuju na otocima na većini je koncerata bio zadovoljavajući. Izvijestiti iscrpnije o velikom broju programa u ograničenom novinskom članku nije moguće, a već više godina dnevni listovi ne prate festivalske koncerte, što otežava praćenje osorskih glazbenih zbivanja onima koji bi to zacijelo željeli. Isto je tako i glazbenicima koji nastupaju oduzeta mogućnost šire afirmacije njihova umijeća. Ali to nije samo boljka osorskog nego i svih drugih ozbiljnoglazbenih manifestacija pa je lamentiranje nedvojbeno glas vapijućeg u pustinji.

Nakon izvedbe opsežne vokalno-instrumentalne freske *Amida*, Davora Bobića (drugi zdesna)

Sudjelovanje hrvatskih i inozemnih vrtnih i okušanih glazbenika, od gitarista Srđana Bulata i pijanista Ivana Vihora i Ivana Krpana, komornih sastava sekteta limenih puhača Ad gloriam brass, I. N. K. Experiment dua, u kojemu su udruženi udaraljkaši Ivana Kuljerić Bilić i Nikola Krbanyevitch, slavnog Gudačkog kvarteta Arditti, uključivanje triju koncerata koje kao tradicionalni mali festival Monika i prijatelji sadržajno i izvedbeno osigurava violončelistica Monika Leskovar sa svojim inozemnim kolegama te napose dva posljednja koncerta na kojima su nastupili Zagrebački solisti otkrivši novu poletnu snagu i odličnu uvježbanost, kao i gostovanje Zbora Gustav Mahler iz Beča, sjajnih međunarodno sastavljenih ansambala kvarteta saksofona Ardemus i staroj glazbi posvećena odličnog ansambla L'Arpeggiata, uz Trio Folksmilch sa sopranisti-

com Christiane Boesiger, koji su ponudili jedini glazbenoscenski projekt izvedbom tango-opere *Marde Buenos Aires* Ástora Piazzolle, bili su redom interpreti koje je publika pozdravljala burnim pljeskom, očitno uživajući u izvedenim djelima kao i diveći se izvrsnom muziciranju.

Kada je pak riječ o programskim sadržajima 43. OGV, valja naglasiti da je festival obilovao djelima hrvatskih skladatelja. Bila su naime izvedena (čak?! 24 naslova, od kojih sedam praižvedbi. Opusi skladatelja Paraća, Šipuća i Bobića obogaćeni su novim djelima i čuli smo praižvedbe Paraćeve skladbe za zbor a cappella *La statue dormente*, Šipućeve gitarističke minijature *Una fantasia... quasi una sequenza* i gudačkog kvarteta *Danzas e historias* te Bobićeve skladbe za violončelo solo *Choralissimi* i njegove najnovije opsežne vokalno-instrumentalne freske *Ami-*

da, kantate za naratora, sole, zbor, gudače i udaraljke. Paraćevom meditativnom i zbor-ski ingeniozno osmišljenom skladbom *La statue dormente* na tekst oca mu Ive Paraća, koju je pjevao Zbor Gustav Mahler pod ravnanjem Luiza de Godoya. Večeri su svečano započele, što su u izravnom prijenosu mogli pratiti i gledatelji HTV-a, a Bobićevu tehnički zahtjevnu, dramaturški nadasve zanimljivu, skladateljski nadahnutom i sadržajno religioznom kantatom posvećenom 70. obljetnici utemeljenja države Izrael, koju su glumac Ivan Čačić, Odak Camerata i Zagrebački solisti pod ravnanjem Jasenke Ostojić uz sudjelovanje udaraljkaša Šimuna Matišića i Ruperta Čunka izveli maksimalno angažirano te tehnički sigurno i dinamički nijansirano, svečanosti glazbe u pitoresknom Osoru svečano su završene pred osobito velikim brojem oduševljenih slušatelja. Skladbama Berislava Šipuća posvećeno je najviše pozornosti, izvedeno je njih šest, dok su Parać i Bobić bili zastupljeni sa tek po tri djela, ali to valja pripisati dostupnosti partitura i zainteresiranosti izvođača za njegova djela. U svakom slučaju, za iscrpnije analize opusa trojice obljetničara valja pričekati neku drugu prigodu, a 43. OGV dodale su ukupnosti repertoara hrvatske suvremene glazbe još tri nove partiture jer su kao odgovor na festivalske narudžbe skladatelji Sanda Majurec, Tomislav Oliver i Goran Tudor napisali nove skladbe koje su u Osoru praižvedene. Tako se ukupnost u Osoru prvi put izvedenih djela hrvatskih autora trajno povećava prešavši brojku od tristo naslova, upravo onako kako je to želio utemeljitelj glazbenih svečanosti koje se diče brigom za hrvatsku glazbenu kulturu jednako u njezinu autorskom, stvaralačkom kao i u izvođačkom pogledu.

ZDENKA WEBER